

“ मीठे बच्चे – आत्म अभिमानी बन्ने अभ्यास गर्यो भने विकारी सोच उडेर जान्छन्, बाबाको याद रहन्छ, आत्मा सतोप्रधान बन्छ । ”

प्रश्न:- मनुष्यहरूलाई दुनियाँमा कुन मार्गको बारेमा कति पनि थाहा छैन?

उत्तर:- बाबा सँग मिल्ने वा जीवनमुक्ति प्राप्त गर्ने मार्गको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। केवल शान्ति, शान्ति भनिरहन्छन्। सम्मेलन गरिरहन्छन्। जान्दैनन्- विश्वमा शान्ति कहिले थियो र कसरी भयो। तिमी सोध्न सक्छौ- तपाईंले विश्वमा शान्ति देख्नु भएको छ? शान्ति कसरी हुन्छ? विश्वमा शान्ति त बाबाद्वारा स्थापना भइरहेको छ, आएर बुझ्नुहोस्।

ओम् शान्ति । रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। पहिला-पहिला त यो दृष्टि पक्का गर- हामी आत्मा हौं। म आत्मा भाइले भाइलाई हेर्दै छु। जस्तै बाबा भन्नुहुन्छ- म बच्चाहरू (आत्माहरू)लाई हेर्छु। आत्माले नै शरीरका कर्मेन्द्रियहरूद्वारा सुन्छ, बोल्छ। आत्माको तख्त हो भृकुटी। बाबाले आत्माहरूलाई हेर्नुहुन्छ। यी भाइले पनि आफ्ना भाइहरूलाई हेर्छन्। तिमीले पनि भाइहरूलाई हेर्नु छ। पहिला यो दृष्टि पक्का हुनु पर्छ। फेरि विकारी ख्यालहरू बन्द हुन्छन्। यो बानी पर्ने छ। आत्माले नै सुन्छ, आत्माले नै चुरफुर गर्छ। यो दृष्टि पक्का भएपछि अरु ख्यालहरू सबै उड्छन्। यो हो नम्बरवन विषय। यसमा दैवी गुण पनि स्वतः धारणा हुँदै जान्छ। कर्मेन्द्रियहरू चलायमान देह-अभिमानमा आउनाले नै हुन्छ। देही-अभिमानी बन्ने धेरै कोशिश गर तब तिमीमा धेरै तागत आउँछ। सर्वशक्तिमान बाबाको तागतले नै आत्मा सतोप्रधान बन्छ। बाबा त हुनु हुन्छ नै सतोप्रधान। त्यसैले पहिला-पहिला यो दृष्टि पक्का होस् तब बुझ्न सक्छौ- हामी आत्म-अभिमानी छौं। आत्म-अभिमानी र देह-अभिमानीमा रात दिनको फरक छ। हामी आत्माहरूलाई अब फर्केर घर जानु छ। आत्म-अभिमानी बन्नाले नै हामी पवित्र सतोप्रधान बन्छौं। यो अभ्यास गर्नाले विकारी ख्यालहरू उडेर जान्छ।

मनुष्यहरू भन्छन्- धर्तीका ताराहरू। वास्तवमा हामी आत्मा तारा हौं, यो शरीर मिलेको छ कर्म गर्नको लागि। हामी तमोप्रधान बनेका छौं अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। बाबालाई आउनु पनि पुरुषोत्तम संगमयुगमा पर्छ। यस्तो कहिल्यै पनि भनिदैन- क्राइस्टको शरीरमा आउनु हुन्छ। उनी आउँछन् नै रजोप्रधानमा। कुनै बुद्ध वा क्राइस्टको तनमा भगवान् आउनु हुन्छ, यो त हुनै सक्दैन। उहाँ त आउनु हुन्छ नै एक पटक र आउनु हुन्छ पुरानो दुनियाँमा, नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्ने। तमोप्रधान दुनियाँलाई बदलेर सतोप्रधान बनाउनु। उहाँ अवश्य संगममा आउनु हुन्छ। अरु कुनै समयमा उहाँ आउनु हुन्न। उहाँले आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नु पर्छ। उहाँलाई भनिन्छ हेविनलौ गड फादर। ड्रामा अनुसार संगमको पनि नाम छ, कृष्णलाई पिता वा पतित-पावन भनिदैन। उनको महिमा एकदमै भिन्न छ। बाबा सम्झाइरहनु हुन्छ- पहिला-पहिला कसैलाई लक्ष्य-उद्देश्य सम्झाऊ। भारतवर्षमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, त्यतिबेला एक धर्म, एक राज्य थियो। आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। एकै अद्वैत धर्म थियो। स्वर्ग स्थापना गर्नु त बाबाको नै काम हो। कसरी गर्नुहुन्छ त्यो पनि स्पष्ट छ। संगममा नै बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ- देहका सबै धर्मलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ। लक्ष्मी-नारायणको चित्रमा नै सारा सम्झाउनु छ। शिवबाबाको चित्र पनि छ। महिमा भएको चित्र धेरै राम्रो बनेको छ। यो हो नै नरबाट नारायण बन्ने सत्य कथा। राधे कृष्णको कथा भनिदैन। सत्य नारायणको कथा। तिमीलाई नरबाट नारायण बनाउनु हुन्छ। पहिला त सानो बच्चा हुन्छ। सानो बच्चालाई नर भनिदैन। नर नारायण, नारी लक्ष्मी भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूले यस चित्रमा नै सम्झाउनु पर्छ। संन्यासीहरूले त आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्न सक्दैनन्। शंकराचार्य त आउँछन् नै रजोप्रधान समयमा। उनले राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। बाबा आउनु हुन्छ संगममा। भन्नुहुन्छ- धेरै जन्महरूको अन्त्यको पनि अन्त्यमा म प्रवेश गर्छु। माथि त्रिमूर्ति पनि छ। ब्रह्मा योगमा बसेका छन्, शंकरको त कुरा नै भिन्न छ। साँढेमा सवारी हुन सक्दैन। बाबालाई त यहाँ आएर सम्झाउनु छ। विनाश पनि यहाँ नै हुन्छ। मानिसहरू भन्छन् विश्वमा शान्ति होस्। त्यो त हुँदै छ त्यसैले बुद्धिमा आउँछ। चित्रहरूमा तिमी राम्रो सँग सम्झाउन सक्छौ। जसले शिवको वा देवताहरूको भक्ति गर्छन् उनीहरूलाई सम्झाउनु छ। उनीहरूले तुरुन्तै मान्नेछन्। बाँकी प्रकृति वा विज्ञान आदिलाई मान्ने वालाहरूको बुद्धिमा बस्दैन। अरु धर्मवालाहरूको

पनि बुद्धिमा आउँदैन, जो परिवर्तित भएका छन् उनीहरू नै निस्किएर आउँछन्। उनीहरूको बारेमा के चिन्ता गर्न छ। देवता धर्मका वा धेरै भक्ति गर्नेहरू हाम्रो धर्ममा धेरै पक्का हुन्छन्। त्यसैले देवताहरूको पुजारीहरूलाई सम्झाऊ, ठूला मानिसहरू कहिल्यै आउने छैनन्। जस्तै बिरला छन्, यति मन्दिर बनाउँछन्, उनको पासमा ज्ञान सुन्ने फुर्सत नै कहाँ छ। बुद्धि सारा दिन धन्दामा नै लागिरहन्छ। पैसा धेरै मिल्छ, त्यसैले सम्झन्छन्- मन्दिर बनाउनाले धन मिल्छ, यो देवताहरूको कृपा हो।

तिम्रो पासमा कोई आयो भने उनीहरूलाई लक्ष्मी-नारायणको चित्र देखाऊ। भन, तपाईं विश्वमा शान्ति चाहनु हुन्छ, विश्वमा शान्तिको राज्य त यसै दुनियाँमा थियो। फलानो मिति देखि फलानो मितिसम्म सूर्यवंशी राजधानीमा धेरै शान्ति थिया, फेरि दुई कला कम हुन गयो। यस चित्रमा नै सारा कुरा आधारित छ। अब तपाईं विश्वमा शान्ति चाहनु हुन्छ। कहाँ जानु हुन्छ? घरलाई त जान्नु नै भएको छैन। हामी आत्मा शान्त स्वरूप हौं। मूल वतनमा रहन्छौं, त्यही शान्तिधाम हो। त्यो यस दुनियाँमा छैन। त्यसलाई भनिन्छ निराकारी दुनियाँ। बाँकी विश्व यसलाई नै भनिन्छ। विश्वमा शान्ति त नयाँ दुनियाँमा हुन्छ। विश्वको मालिक यहाँ बसेका छन्। गरिबहरूले यी कुरालाई राम्ररी बुझ्दछन्। कसैले भन्छन् यो मार्ग धेरै राम्रो छ। हामी मार्ग खोजिरहेका थियौं। मार्गको बारेमा थाहा नै छैन भने खोज्ने के? यस्तो कोही छैन जसलाई बाबा र जीवनमुक्तिको मार्ग थाहा होस्। शान्ति-शान्ति... भनिरहन्छन् तर शान्ति कहिले थियो, कसरी भयो, कसैलाई पनि थाहा छैन। कति सम्मेलन आदि गर्छन्। उनीहरू संग सोध्नु पर्छ तपाईंले कहिल्यै विश्वमा शान्ति देख्नु भएको छ? विश्वमा शान्ति कसरी हुन्छ? तपाईंहरू आपसमा किन अलमलिनु हुन्छ! सम्मेलन गरिरहनु हुन्छ, जवाफ कहाँबाट मिल्दैन। विश्वमा शान्ति त अब बाबाद्वारा स्थापना भइरहेको छ। तपाईंहरू भन्नुहुन्छ- क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला स्वर्ग थियो, त्यहाँ नै शान्ति थियो। यदि त्यहाँ पनि अशान्ति हुँदो हो भने बाँकी शान्ति कहाँबाट मिल्छ? राम्रो संग सम्झाऊ छ। अहिले त तिमीलाई त्यति धेरै समय कुरा गर्न दिँदैनन् किनकि अहिले उनीहरूको सुन्ने समय आएको छैन। सुन्ने पनि सौभाग्य हुनुपर्छ। तिमी पद्मापद्म भाग्यशाली बच्चाहरू नै बाबा संग सुन्ने हकदार बन्छौ। बाबा विना अरु कसैले सुनाउने सक्दैन। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई नै सुनाउनु हुन्छ। यो हो नै रावण राज्य, यहाँ शान्ति कसरी हुन सक्छ? रावण राज्यमा सबै पतित छन्। पुकार्छन्- हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। पावन दुनियाँ त यी लक्ष्मी-नारायणको थियो। रामराज्य र रावण राज्यमा कति फरक छ। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी फेरि हुन्छन् रावणवंशी। यस समय छ कलियुग, रावण सम्प्रदाय। ठूला-ठूला मानिसहरू पनि एक अर्को संग गुरे-गुरे गरिरहन्छन्। धेरै अहंकार छ- म फलाना हुँ। त्यसैले यस लक्ष्मी-नारायणको चित्रमा सम्झाऊन धेरै सहज छ। भन- यिनीहरूको राज्यमा नै विश्वमा शान्ति थियो, कुनै अरु धर्म थिएन। विश्वमा शान्ति, त्यो त यहाँ नै हुन्छ। मुख्य यो चित्र छ। बाँकी धेरै चित्रहरूमा सम्झाऊनाले मनुष्यहरूको ख्याल अरु तर्फ जान्छ। जे बुझेका थिए त्यो पनि भुल्छन्। त्यसैले भनिन्छ टू मेनी कुक्स... धेरै चित्र हुन्छन् र हाँसोठट्टाको मोडल अथवा संवाद (डायलग) आदि भएमा मुख्य कुरा बुद्धिबाट निस्कन जान्छ। मुश्किलले कोहीले बुझ्छ- भगवानले यो स्थापना गरिरहनु भएको छ। ८४ जन्म पनि यसको लागि नै हो। देखाइन्छ अवश्य एउटाको। सबैलाई कसरी राख्ने? शास्त्रमा पनि एक अर्जुनको नाम राखिएको छ नि। स्कूलमा मास्टरले एउटालाई मात्र कहाँ पढाउँछन् र। यो पनि स्कूल हो। गीतामा स्कूलको रूप दिइएको छैन। कृष्ण सोनो बच्चा उनले कसरी गीता सुनाउँछन्? त्यो हो भक्तिमार्ग।

यो तिम्रो ब्याजले पनि धेरै काम गर्न सक्छ। यो सबै भन्दा राम्रो छ। पहिला शिवबाबाको चित्रको सामुन्ने ल्याउनु पर्छ। अनि फेरि लक्ष्मी-नारायणको चित्रको अगाडि। तिमी शान्ति माग्थ्यौ, त्यो कल्प-कल्प बाबाद्वारा नै स्थापना हुन्छ। तिमीले यस चक्रलाई जानेका छौ। पहिला तिमी पनि तृच्छ बुद्धि थियौ। अब बाबा स्वच्छ बुद्धि बनाउनु हुन्छ। लेख्नु पर्छ- परमपिता परमात्मा सिवाय अरु कसैले पनि कसैको सदगति गर्न सक्दैन। विश्वमा शान्ति गर्न सक्दैन। बाबाले नै सबैथोक गरिरहनु भएको छ। याद पनि उहाँलाई नै गर्छन्। मुख्य चित्र यी दुई हुन्। हतारिनु हुन्न, जबसम्म पूरा बुझ्दैनन्। यो बुझेनन् भने केही पनि बुझेनन्। समय खेर जान्छ। हेर, यदि बुद्धिमा बस्दैन भने पठाइदिनु पर्छ। यसमा सम्झाऊने व्यक्ति धेरै राम्रो हुनुपर्छ। यदि माता भए त धेरै राम्रो, उनी संग कोही रिसाउँदैन। यो त सबैले जान्दछन्- को-को सम्झाऊनमा तीक्ष्ण (सिपालु) छन्। मोहिनी छिन्, मनोहर छिन्, गीता छिन्- धेरै राम्रा-राम्रा बच्चीहरू छन्। त्यसैले पहिला लक्ष्मी-नारायणको चित्रमा एकदम पक्का गराउनु पर्छ। भन, यी कुरालाई राम्रो संग बुझ्नुहोस् तब शान्तिको दुनियाँमा जान सक्नुहुन्छ। मुक्ति-जीवनमुक्ति दुवै मिल्छ। मुक्तिमा त सबै जान्छन् फेरि आउँछन् नम्बरवार पाट बजाउन। भव्यता संग सम्झाऊनु पर्छ। नम्बरवन यो चित्र

छ। विश्वमा शान्तिको मालिक यिनै थिए। यो कुरा समझदारको बुद्धिमा बस्नेछ। भन्न त राम्रो-राम्रो भन्छन्, गोडामा पर्छन्। तर बाबालाई त कहाँ चिने र! उनीहरूलाई पनि मायाले छोड्दैन। बाबा जसले यति उच्च बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई त कति याद गर्नु पर्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने तिमी पाप काटिन्छ। सतोप्रधान बन्छौ। यहाँ भित्र आउने बित्तिकै खुशीमा रोमान्च खडा हुनु पर्छ। म यो बस्नेछु। म भित्र आउँदा यी लक्ष्मी-नारायणलाई हेर्छु, एकदम खुशी हुन्छु। ओहो! बाबाले मलाई यो बनाउनु हुन्छ। वाह बाबा वाह! लौकिक घरमा कसैको पिता ठूलो पदमा छन् भने बच्चाहरूलाई खुशी हुन्छ, मेरो बुवा मन्त्री हुनु हुन्छ। तिमीलाई कति खुशी हुनु पर्छ- बाबा हामीलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ। तर मायाले भुलाइदिन्छ, धेरै सामना गर्छ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनु पर्छ, दैवी गुण पनि धारण गर्नु पर्छ। आत्म-अभिमानि भव। भाइ-भाइको रूपमा हेर, त्यसो गर्यौं भने स्त्रीलाई पनि आत्माको रूपमा नै देख्नेछौ। विकारी दृष्टि हुने छैन। मनमा तुफान तब आउँछ जब तिमी भाइ-भाइको दृष्टिले हेर्दैनौ, यसमा धेरै मेहनत छ। अभ्यास राम्रो चाहिन्छ। आत्म-अभिमानि बन्न छ। कर्मातीत अवस्था त पछाडिमा नै हुन्छ। सेवा गर्ने बच्चा नै बाबाको दिलमा चढ्न सक्छन्। ढिलो आए पनि, उनीहरूले पनि फड्को मार्न सक्छन्। अगाडि जान सक्छन्। तिमी बच्चाहरूले पहिलाको इतिहास त सुनेका छौ- यिनले घरबार कसरी छोडे। राता-रात भागे। फेरि यति धेरै बच्चाहरूलाई पालना दिइयो। यसलाई भनिन्छ भट्ठी। फेरि भट्ठीबाट नम्बरवार निस्किए। यो त आश्चर्य छ, जो बाबाले तिमीलाई आश्चर्यजनक स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। गड फादर तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। कति साधारण हुनु हुन्छ, कति दिन-दिनै बच्चाहरूलाई सम्झाइ रहनु हुन्छ, बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ नमस्ते। बच्चे, तिमी म भन्दा पनि उँच जान्छौ। तिमी नै कंगालबाट डबल सिरताज विश्वको मालिक बन्छौ, त्यसैले बाबा बडो रुचिले आउनु हुन्छ। अनेकौ पटक आउनु भएको छ। आज तिमीले म राम सँग राज्य लिन्छौ फेरि रावणबाट तिमी राज्य हाँछौ, यो खेल हो। अच्छा।

मीठे-मीठे लक्की सिताराहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनको लागि एक सर्वशक्तिमान बाबा सँग तागत लिनु छ। देही-अभिमानि बन्ने पुरुषार्थ गर। हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, यो अभ्यास निरन्तर गरिराख।

२) बाबा र लक्ष्य (लक्ष्मी-नारायण) को चित्रमा हरेकलाई विस्तार पूर्वक सम्झाऊ। बाँकी कुरामा समय खेर नफाल।

वरदान:- सेवामा शुभभावनाको एडीशनद्वारा शक्तिशाली फल प्राप्त गर्ने सफलतामूर्त भव कुनै पनि सेवा गर्दा त्यसमा सबै आत्माहरूको सहयोगको भावना होस्, खुशीको भावना वा सद्भावना होस् अनि हरेक कार्य सहज सफल हुन्छ। जसरी पहिलेको जमानामा कुनै कार्य गर्न जाँदा सारा परिवारको आशीर्वाद लिएर जाने गर्थे। त्यसैगरी वर्तमान सेवामा यो थप आवश्यक छ। कुनै पनि कार्य सुरु गर्नु भन्दा पहिले सबैको शुभभावना, शुभकामना लिने गर। सबैको सन्तुष्टताको बल भर अनि शक्तिशाली फल निस्कन्छ।

स्लोगन:- जसरी बाबा जी-हाजिर भन्नुहुन्छ, त्यसैगरी तिमीले पनि सेवामा जी-हाजिर, जी-हजुर गरेमा पुण्य जम्मा हुन्छ।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

जसरी ब्रह्मा बाबा सदा परमात्म प्यारमा लवलीन रहनु भयो। बाबा सिवाय अरु केही देख्न भएन। संकल्पमा पनि बाबा, बोलमा पनि बाबा, कर्ममा पनि बाबाको साथ, यस्तो लवलीन स्थितिमा रहेर कुनै पनि शब्द बोल्थौ भने त्यो स्नेहको बोलीले अरु आत्मालाई पनि स्नेहमा बाँधिदिन्छ। यस्तो लवलीन स्थितिमा रह्यौ भने एक बाबा शब्द नै जादू मन्त्रको काम गर्ने छ।